

*Dr. Palágyi Tivadar**

KÜLFÖLDI HÍREK AZ IPARJOGVÉDELEM TERÜLETÉRŐL

Albánia

Albániában 2008. november 1-jén új szellemi tulajdon-védelmi törvényeket fogadtak el.

Az új szabadalmi és használatiminta-törvény 2009. február 9-én lépett hatályba. A törvény javított eljárást ír elő a találmányi szabadalmak és a használati minták engedélyezési eljárására.

Az új védjegy-törvény lehetővé teszi harmadik személyek számára a védjegybejelentések elleni felszólalást relatív lajstromozást gátló okok alapján. A korábbi törvény ezt csak abszolút lajstromozást gátló okok alapján engedélyezte.

Egy 2009. január 22-én hatályba lépett új törvény első ízben teszi lehetővé Albániában a földrajzi megjelölések oltalmát.

Amerikai Egyesült Államok

A) A *Daiichi Pharmaceutical Company et al.* (Daiichi) által a kanadai, generikus gyógyszereket gyártó *Apotex Inc.* (Apotex) ellen indított bitorlási perben a New Jersey-i körzeti bíróság 2006-ban úgy döntött, hogy az Apotex a hatóanyagként ofloxacint tartalmazó fülcsepp forgalmazásával bitorolta a Daiichi 5 401 741 sz. amerikai szabadalmát ('741-es szabadalom), és hogy a szabadalom nem volt érvénytelen.

A Daiichi biztosítékként 2005-ben 5 millió dollárt helyezett letétbe, amikor a bíróság ideiglenes intézkedéssel megtiltotta az Apotexnek a bakteriális fülfertőzések kezelésére használható generikus ofloxacin fülcseppek forgalmazását.

2008. július 11-én a Szövetségi Fellebbezési Bíróság (Court of Appeals for the Federal Circuit, CAFC) megváltoztatta a körzeti bíróság döntését, mert megállapította, hogy a '741-es szabadalom a feltalálás időpontjában kézenfekvő lett volna egy szakember számára. A CAFC szerint e döntés meghozatalában kulcstényező volt az „átlagos szakember” fogalom értelmezése.

Az alsófokú bíróság szerint a '741-es szabadalomhoz tartozó szakembernek orvosi képzettsége, a fülfertőzések kezelésében gyakorlata és az antibiotikumok farmakológiájában és használatában kellő ismeretei vannak, ami megfelel egy általános orvos tudásának.

* Danubia Szabadalmi és Jogi Iroda Kft.

Ezzel szemben a CAFC azt állapította meg, hogy egy ilyen orvos felírhatja ugyan a '741-es szabadalom szerinti vegyületet, de nem lenne képes az igényelt vegyület kifejlesztésére olyan típusú gyakorlat nélkül, amilyennel a '741-es szabadalom feltalálói rendelkeztek. „Ennek megfelelően a '741-es szabadalom területén járatos szakember tudásszintje megfelel egy olyan személyének, aki fülkezelő gyógyászati készítmények és módszerek területén dolgozik vagy specialista a fülkezelésben ... és akinek a gyógyszerkészítésben is gyakorlata van” – mondta a CAFC. „Így a Körzeti Bíróság egyértelműen tévedett ettől eltérő megállapításával.”

A CAFC hozzátette, hogy a Körzeti Bíróság tévedése annak megállapításában, hogy a '741-es szabadalom területén mi képezte az átlagos szakértelmet, lerontotta a kézenfekvőséggel kapcsolatos elemzését.

Végül a CAFC az ideiglenes intézkedés elrendelése folytán az Apotexet ért kár miatt elrendelte, hogy a Daiichi a letétbe helyezett 5 millió dollárt utalja át az Apotexnek, de elutasította az utóbbinak azt a kérését, hogy kamatokat is kapjon erre az összegre, és engedélyezte, hogy a Daiichi kézhez kapja a letétből származó kamatokat.

B) Az Iparjogvédelmi és Szerzői Jogi Szemle 2008. októberi és decemberi számában írtunk a CAFC által az *In re Bilski*-ügyben hozott döntésről, amely megállapította, hogy az igényelt eljárás csak elvont ötletet foglal magában, mert csupán szellemi és matematikai eljárásra irányul.

A két feltaláló, Bernard Bilski és Rand Warsaw a Legfelsőbb Bíróságnál (US Supreme Court) kérelmet nyújtott be a CAFC döntésének megváltoztatása iránt, az alábbi két kérdés megfontolását javasolva:

1. A CAFC tévedett-e, amikor azt állította, hogy egy eljárásnak egy sajátos géphez vagy készülékhez kell kötődnie, vagy egy sajátos tárgyat kell átalakítania eltérő állapotúvá vagy egy dologgá?

2. A CAFC által alkalmazott „gép- vagy átalakításpróba” ellentmond-e a Kongresszus azon szándékának, hogy a szabadalmaknak „üzletkötésre vagy üzletvitelre vonatkozó módszereket” is védeniük kell?

A feltalálók a kérelem benyújtása után nyilatkozatot tettek közzé, amelyben megállapították, hogy a CAFC Bilski-döntése a XIX. századba való visszatérést jelent, mert nem ismeri fel, hogy számos találmány olyan ötleteken alapszik, amelyek nem szükségszerűen kapcsolódnak géphez vagy berendezéshez.

C) A fentebbi B) pontban írtunk arról, hogy a Bilski-ügyben a feltalálók a Legfelsőbb Bíróságtól kérték a CAFC döntésének megváltoztatását. Ez a döntés máris kihatással van az olyan, gyógyszer tárgyú találmányokra, illetve szabadalmakra, amelyek nem kapcsolódnak géphez vagy készülékhez, és egy sajátos dolgot nem alakítanak át eltérő állapotúvá vagy dologgá.

A Bilski-döntést követő három hónapon belül három körzeti bíróság érvénytelenített bitorlási perekben szabadalmakat erre a döntésre hivatkozva. Az egyik ilyen ügy a *King*

Pharmaceuticals, Inc. szabadalmára vonatkozik, ahol a körzeti bíróság a megsemmisített 6. igénypontot azon az alapon tartotta oltalomra alkalmatlannak, hogy az „nem tartalmaz fizikai lépéseket, és megkísérel kizárólagos jogot szerezni információra”.

Ugyanebben az időszakban a CAFC a *Classen Immunotherapies, Inc. (Classen) v. Biogen IDEC*-ügyben megerősítette a körzeti bíróság döntését, amelyben az utóbbi a szabadalmi törvény 101. szakaszára hivatkozva egy szabadalmat érvénytelennek nyilvánított azzal az indoklással, hogy annak igénypontjai „nem kapcsolódnak egy sajátos géphez vagy készülékhez, és nem alakítanak át egy sajátos dolgot eltérő állapotúvá vagy dologgá”, miként ezt a Bilski-döntés megkívánja. A bíró konkrétan azon az alapon kritizálta a szabadalom 1. igénypontját, hogy az „nem igényel sajátos technikát vagy műszaki eljárást vakcina biztonságának vizsgálatához”.

Ezeknek az ügyeknek a közelebbi vizsgálata arra utal, hogy az USA-ban nem szabadalmazhatók az olyan, gyógyszer tárgyú találmányok, amelyek csupán tájékoztatják a pácienseket a kezelések hatásairól.

A fenti döntések fényében felmerül a kérdés, hogy egyéb, gyógyászati eljárásra vonatkozó szabadalmak az USA-ban megtámadhatók-e azon az alapon, hogy nem tartalmaznak szabadalmazható tárgyat, mert nem elégítik ki a Bilski-döntés szerinti követelményeket.

D) A Microsoft Corp.-nak szövetségi zsűri döntése alapján 388 millió dollár kártérítést kell fizetnie, mert szándékosan bitorolta az Uniloc USA Inc. több szoftverszabadalmát. Ez az összeg egyike az amerikai bíróságok által bitorlási ügyben kártérítésként megítélt legnagyobb összegeknek.

Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (BPHH)

A) 2009. május 1-jétől kezdve a közösségi védjegyek bejelentési illetékét 150 EUR-ra emelték, viszont teljesen eltörölték a lajstromozási díjat.

B) A svájci csokoládékészítő Lindt cég felszólalása alapján az Elsőfokú Európai Bíróság (Court of First Instance, CFI) megtagadta a közösségi védjegyoltalmat a német *Paul Reber GmbH MOZARTKUGELN* védjegyétől. A CFI arra alapította döntését, hogy egyrészt a védjegy deskriptív mellékjelentéssel bír Ausztriában és Németországban, másrészt a védjegyet nem lehet lefoglalni csupán csokoládék megjelölésére.

C) A *Ferrero* cég 2005-ben kifogásolta, hogy a BPHH a FIFA számára lajstromozta a *WORLD CUP 2006, GERMANY 2006, WM 2006, WORLD CUP GERMANY* és *WORLD CUP 2006 GERMANY* védjegyet. A kifogás alapján a BPHH Fellebbezési Tanácsa visszavonta a felsorolt védjegyek lajstromozását azzal az indokolással, hogy a védjegyek deskriptív jellegűek.

Valószínű, hogy ez a döntés hátrányosan befolyásolja a jövőbeli bajnokságokat, mert az ilyen jogok birtoklása szponzorálásból és ilyen védjegyekkel ellátott áruk árusításából igen nagy profit szerzését teszi lehetővé a szervezők számára. Egyéb nemzetközi szervezetek sem

igényelhetnek védjegyoltalmat olyan általános megjelölésekre, mint például „Dél-Afrika 2010”, „World Cup 2012” vagy „London 2012”.

Benelux Szellemitulajdon-védelmi Hivatal

A Benelux Szellemitulajdon-védelmi Hivatalnál a német *Bavaria* sörgyártó cég, a HOLLANDIA védjegy tulajdonosa felszólalt egy versenytárs sörgyártó HOLLANDER védjegye ellen.

A hivatal megállapította, hogy mindkét védjegy a „holland” szóból származik, amely földrajzi származásra utal, és így deszkriptív; a megtévesztő hasonlóság meghatározásakor azonban figyelembe kell venni a végződések. Ilyen megfontolások alapján a hivatal úgy döntött, hogy a két védjegy kellő mértékben különbözik egymástól.

Bosznia-Hercegovina

Bosznia-Hercegovina 2008. december 8-án tagja lett az ipari minták nemzetközi letétbehelyezésére vonatkozó Hágai Megállapodásnak és 2009. január 27-én a védjegyek nemzetközi lajstromozására vonatkozó Madridi Megállapodáshoz kapcsolódó Jegyzőkönyvnek.

Brazília

A Brazil Szabadalmi és Védjegy hivatal (BSZVH) nem nézte jó szemmel a magánfelek közötti olyan megegyezéseket, amelyek célja, hogy lehetővé tegyék hasonló védjegyek egyidejű érvényben tartását. A brazil szövetségi bíróságok számos döntése után azonban a BSZVH felülvizsgálta álláspontját: jelenleg nem találja ütközőnek az ilyen megállapodásokat, ha a kérdéses termékek vagy szolgáltatások nem azonosak.

Ez a változás a védjegyütközések korszerű nézetének elfogadását jelenti. Ha egy korábbi védjegy tulajdonosa – aki ebben az ügyben a legtöbbet nyerheti vagy veszítheti – úgy gondolja, hogy nincs ütközés, miért tételje fel ennek az ellenkezőjét bárki más, ideértve a lajstromozó hivatalt?

Összegezve megállapíthatjuk, hogy ha egy korábbi védjegy tulajdonosa és egy későbbi bejelentés tulajdonosa megállapodik a védjegyek egyidejű fennállásáról, a BSZVH-nak nem kell azt állítania, hogy ütközés áll fenn, és így nem kell a későbbi védjegybejelentést elutasítania.

Bulgária

A Bolgár Szabadalmi Hivatal 2009. március 31-ig tette lehetővé, hogy az érdekeltek megjegyzéseket tegyenek a módosított ipariminta-törvény közzétett tervezetéhez.

A törvénytervezet változásokat tartalmaz az ipari minták állami lajstromának tartalmában, a lajstromozás publikálásában, továbbá az ipariminta-jogok engedélyezésének és megvonásának módjában, valamint lajstromozási eljárásában.

A törvénytervezet teljesen összhangban van az Európai Unió vonatkozó törvényeivel, és a hivatalos közlönyben való közzétételét követő kilenc hónap elteltével lép hatályba.

Chile

Chile kormánya 2009. március 2-án letétbe helyezte a Szabadalmi Együttműködési Szerződéshez való csatlakozás okmányát. Ennek megfelelően a PCT Chilében 2009. június 2-án lépett hatályba.

Dánia

Dánia 2009. január 27-én tagja lett az ipari minták nemzetközi letétbehelyezésére vonatkozó Hágai Megállapodásnak.

Egyiptom

Az egyiptomi Szabadalmi Hivatal döntése szerint a 2009. január 1-jétől kezdve megindított nemzeti szakaszú PCT-bejelentésekre engedélyezett szabadalmak oltalmi ideje a nemzetközi bejelentés napjától számított húsz év lesz. Korábban az oltalmi időt a nemzeti bejelentés napjától számították.

Egyesült Királyság

A) Az 1977. évi angol szabadalmi törvény 60(5)(b) szakasza szerint az a cselekedet, amely egyébként bitorlónak minősülne, nem tekinthető bitorlásnak, ha „a találmány tárgyára vonatkozó kísérleti célokból történt”. Ez a ritkán használt védekezés szolgált az *Edwards v. CoreValve*-ügy alapjául az angol Felsőbíróság (High Court) előtt, és képezte a 2009. január 16-i döntés alapját.

Az ügy előzménye, hogy az Edwards európai szabadalmat birtokolt egy mesterséges szívbillentyűre, amely katéterezési technikával ültethető be. A szabadalmas bitorlással vádolta versenytársát, a CoreValve-ot, mert az perkután módon beültetett szívbillentyű-pótlást, ún. „ReValving” rendszert árusított. A CoreValve azzal érvelt, hogy az Edwards szabadalma érvénytelen volt, és emellett saját termékére nem voltak ráolvashatók a szabadalom igénypontjai. Továbbá azzal is érvelt, hogy a terméket a találmány tárgyára vonatkozó kísérleti célokra szállította.

A bíró véleménye szerint a szabadalom érvényes volt, de a CoreValve terméke azt nem bitorolta, mert a szabadalom igénypontjai által meghatározott sztent (henger alakú fémháló) helyett egyik vége gömb alakú volt, ami elvileg előnyt biztosított.

A bíró a továbbiakban a kísérleti használatra vonatkozó védekezést vette szemügyre.

A CoreValve csupán kiválasztott európai kórházaknak szállította termékét egy klinikai program részeként, amelynek egyik fő célja az volt, hogy vizsgálják és megerősítsék az eljárás és a billentyűműködés biztonságát és hatékonyságát hosszú távon és nagyszámú páciensen.

A bíró utalt a kísérleti használattal kapcsolatos, 1985. évi *Monsanto v. Stauter*-döntésre, amely megállapította, hogy olyan üzemi kísérletek, amelyek célja, hogy egy termék forgalmazási engedélyének megszerzéséhez megállapítsák a termék hatékonyságát, nem minősülnek a szabadalmi oltalom alóli olyan kivételnek, amelyre a szabadalmi törvény 60(5)(b) szakasza vonatkozik. A bíró megjegyezte, hogy a kivétel a Közösségi Szabadalmi Egyezmény 27(b) szakaszán alapszik, és egyúttal a Német Legfelsőbb Bíróság által a *Klinische Versuche*-ügyben hozott, 1997. évi döntésre is hivatkozott. Annak tárgya egy artritisz kezelésére használható, szabadalmazott hatóanyag volt, amelyet klinikai próbákban használtak azzal a céllal, hogy megállapítsák, a hatóanyag milyen alakban lenne használható egyéb betegségek gyógyítására. Ezt az esetet a német bíróság a kivétel hatálya alá esőnek tekintette.

A CoreValve azzal érvelt, hogy az általa végzett kísérletek közvetlenül hozzásegítették jövőbeni mintagenerációkra vonatkozó döntésekhez. A bíró azonban, példaként a Ford T-modell motorjára hivatkozva, azon a véleményen volt, hogy egy alperes bármikor érvelhet azzal, hogy termékének piacra vitelével értékes információkat nyerhet, amelyek termékének jövőbeni javításához vezethetnek. Ez nyilvánvalóan nem vonható a kivétel alá. A bíró azt is megjegyezte, hogy a CoreValve nem szolgáltatta ingyen a terméket, mert valójában egységként lényeges összeget számlázott. Bár csupán az a tény, hogy a CoreValve tevékenysége kereskedelmi jellegű, még nem gátolja azt, hogy a kivétel alá essen, azonban a bíró úgy ítélte meg, hogy a CoreValve tevékenységének közvetlen célja jövedelemszerzés volt.

Alapvetően ilyen ok miatt a bíró megállapította, hogy a CoreValve-nak nem az információszerezés volt a döntő célja, és így érvei nem voltak elegendők annak megállapításához, hogy ténykedése a 60(5)(b) szakasz hatálya alá esőnek legyen minősíthető.

B) Az amerikai *Eli Lilly* (Eli) gyógyszergyártó cég a *Human Genome* (Human) 0939804 sz. európai szabadalma alapján érvényesített angol szabadalom megvonását kérte. Ez a szabadalom a TNF ligandum szupercsalád egy új tagjának a nukleotid- és aminosav-szekvenciáját ismerteti.

A Human kérelmezte, hogy módosíthassa szabadalmát olyan igénypontok beiktatásával, amelyek igénylik a polipeptidet, az azt kódoló nukleotidot specifikusan kötő antitesteket, valamint gyógyászati és diagnosztikai kompozíciókat. A szabadalmi leírás ugyanis a polipeptidet a TNF ligandum szupercsalád tagjaként azonosítja, és hosszú ismertetést tartalmaz annak aktivitásairól és alkalmazásairól.

A bíró megállapította, hogy sem a szabadalmi leírás, sem az általános műveltség nem azonosít olyan betegséget vagy állapotot, amelynek a diagnosztizálására vagy kezelésére a kérdéses polipeptid fel lenne használható. Ezért a bíró arra a következtetésre jutott, hogy a szabadalom ipari alkalmazhatóság hiányában érvénytelen, bármilyen érdem lenne is a polipeptid felfedezése. A szabadalmi leírás ugyanis csak spekulációt tartalmaz arra nézve, hogy a polipeptidet hogyan lehetne hasznosítani, és nem tanítja meg a szakembert arra, hogyan oldjon meg egy műszaki feladatot; emellett a polipeptid alkalmazási területére vonatkozó tanítás sem kielégítő.

Európai Szabadalmi Hivatal

A) 2009. április 1-jén az Európai Szabadalmi Hivatal módosított díjrendeletet léptetett hatályba. Ennek néhány rendelkezését az alábbiakban ismertetjük.

A bejelentés benyújtásakor a 16–49. igénypontok után igénypontonként 200 EUR, az 51. és további igénypontok után igénypontonként 500 EUR illetéket kell fizetni.

A 35. oldalnál hosszabb bejelentések benyújtásakor a 36. és minden további oldal után 12 EUR díjat kell fizetni, de egyúttal megszűnik az engedélyezést követően az oldalszám utáni fizetési kötelezettség.

Az európai nemzeti szakaszba lépő nemzetközi bejelentések esetén 500 EUR a megjelölési díj, amely az összes szerződő állam megjelölési illetékét is magában foglalja, de nem vonatkozik a kiterjesztett tagságú államokra.

B) Az Európai Szabadalmi Hivatal (ESZH) Kibővített Fellebbezési Tanácsa a 2007. évi G 1/05 és a G 1/06 döntéssel ösztönzést adott a hivatalnak arra, hogy módosítsa a megosztott bejelentések benyújtását szabályozó végrehajtási utasítást, korlátozva a megosztott bejelentések benyújtásának lehetőségeit.

2001-ben az ESZH azon a véleményen volt, hogy a bejelentőnek az elővizsgálati osztály által elfogadott szöveghez való hozzájárulása túl korai ahhoz, hogy korlátozzák a bejelentő jogát megosztott bejelentés benyújtására. Így a hivatal javaslatára az Adminisztratív Tanács azt a szabályt vezette be, hogy bármely függő bejelentés kapcsán be lehet nyújtani megosztott bejelentést.

Ezzel szemben az ESZH ma olyan korlátozások bevezetését javasolja, amelyek a korábban alkalmazottaknál sokkal szigorúbbak. A hivatal javaslata szerint két időpontot kell rögzíteni megosztott bejelentések benyújtására. Egy első, 24 hónapos határidő az elővizsgálati osztály első közlésével indul. Megosztott bejelentések sorozata esetén a határidő a legkorábbi bejelentésben kiadott közlés időpontjától számít. A második 24 hónapos határidő azzal az időponttal indul, amikor a korábbi bejelentésben a hivatal egységesség hiányát kifogásoló végzést ad ki.

A hivatali javaslat következménye lehet, hogy meg fog nőni a megosztott bejelentések száma, mert a bejelentők óvatossági rendszabályként kényszerítve érezhetik magukat meg-

osztott bejelentések benyújtására, ha az engedélyező végzést nem adják ki az első közlést követő két éven belül. Ez növelheti a hivatal által begyűjtött illetékek összegét, de bizonyosan nem csökkenti annak munkaterhét.

Fülöp-szigetek

A *Levi Strauss (Philippines) Inc.* (Levi) 1995-ben védjegybitorlás és tisztességtelen verseny miatt bűnvádi eljárás megindítását kezdeményezte *Tony Lim* (Lim) ellen. Az ügy végül a Legfelsőbb Bírósághoz került, amely 2008. december 4-én hozott döntésében megállapította, hogy a LIVE'S védjegy nem hasonlít megtévesztően a LEVI'S védjegyhez, és a felperes a tisztességtelen versenyt tiltó jogszabályba ütköző cselekményt sem tudott bizonyítani.

A per folyamán Lim azt állította, hogy LIVE'S védjeggyel ellátott termékei nem utánzatai a LEVI'S-árúknak. Kifejtette továbbá, hogy a LIVE'S egy lajstromozott védjegy, míg az ilyen védjeggyel ellátott nadrágjaira rátűzött zseb szerzői jogi védelem alatt áll, és árui nem rendelkeznek olyan külsővel, amelyről feltételezhető lenne, hogy becsapja a rendes elővigyázatosságot gyakorló szokásos vásárlót.

A Levi fenntartotta azt az állítását, hogy a versengő termékek között fennáll az összetévesztés valószínűsége, mert védjegyének görbe alakú szolgai utánzata van rátűzve a LIVE'S védjegyű farmernadrágok hátsó zsebére, és az ott feltüntetett 105-ös megjelölés is kijátszása 501-es védjegyének. A LIVE'S és a LIVE'S ORIGINAL JEANS védjegy megtévesztően hasonlít a LEVI'S védjegyre, és a szövetből kialakított vörös címke, amely a felperes ötzsebű farmernadrágjainak jobb hátsó zsebére van ráerősítve, azonos helyen szerepel a LIVE'S farmernadrágokon is. A Levi azzal is érvelt, hogy a LIVE'S farmernadrágokon használt ábrázolás, amely azt mutatja be, hogy három ember próbálkozik egy farmernadrág szétszakításával, nyilvánvalóan hasonlít a Levi saját ábrázolásához, amelyen két ember ostoroz két lovat, hogy azok szakítsanak el egy farmernadrágot.

Mindez nem hatotta meg a Legfelsőbb Bíróságot, amely elutasította a Levi keresetét.

Hollandia

A) A hágai bíróság 2009. február 11-én hozott döntést a *Novartis v. Johnson & Johnson*-ügyben a Novartis 819 258 sz. európai szabadalmának bitorlása tárgyában.

A szabadalom szemlencsékre vonatkozik, és az Európai Szabadalmi Hivatal előtt hosszú felszólalási és fellebbezési eljárás után jutott engedélyezésig. Amikor azonban a Novartis Hollandiában bitorlásért beperelte a Johnsont, az utóbbi ellenkérelmet nyújtott be a szabadalom érvénytelenítése érdekében. Egyik érve az volt, hogy a szabadalom főigénypontja csupán eredményt igényel, nem pedig egy lényeges műszaki jellemzőt.

A bíróság szerint a Johnsonnak ez az állítása megalapozott volt, és bár ez azt jelenti, hogy a szabadalom nem felel meg az Európai Szabadalmi Egyezmény 84. szakaszában foglalt követelményeknek, a bíróság úgy döntött, hogy ez nem ok a szabadalom érvénytelenítésére.

Az alperes egy további érve volt, hogy számos szemlencse kielégíti az igénypontban foglalt műszaki követelményeket, de indokolatlan teher lenne azt kívánni egy szakembertől, hogy olyan lencsét találjon, amelyek kielégítik az igénypontnak azt a további követelményét, hogy a szemlencse „szemészetileg kompatibilis, és alkalmas hosszabb időtartamú hordásra”. A bíróság ezt az érvelést elutasította, mert a szabadalmas kimutatta, hogy egy szakember rutinszerű klinikai próbával képes lenne meghatározni az alkalmasságot.

A per kapcsán érdemes külön említeni, hogy a vesztes Johnsonnak ki kellett fizetnie a Novartis 300 000 EUR összegű ügyvivői költségeit.

B) Az amszterdami körzeti bíróság 2008. október 2-án elrendelte, hogy a *Media Mij* kiadó azonnal szüntesse be a Welke Buitenleven magazin kiadását. A bíróság ugyanis megállapította, hogy a lap címe bitorolja az ANWB Holland Motoros Társaság BUITENLEVEN védjegyhez fűződő jogait.

Irán

A 2008. évi új szabadalmi, védjegy- és ipariminta-törvény végrehajtási utasítása Iránban 2009. március 10-én lépett hatályba. Az új rendelet legfontosabb vonása, hogy első ízben tartalmaz rendelkezéseket minták lajstromozásával és fenntartásával kapcsolatban.

A mintaoltalom a bejelentés napjától számított öt évig van hatályban, és kétszer öt év időtartamra meghosszabbítható.

A mintabejelentéseket alakiságokra és újdonságra vizsgálják. A törvény abszolút újdonságot követel meg.

Izrael

Az Izraeli Szabadalmi Hivatalnál kérni lehet, hogy az ott benyújtott szabadalmi bejelentések vizsgálatát párhuzamos USA-beli, európai vagy néhány kiválasztott külföldi országban benyújtott bejelentés alapján végezzék el.

A módosított vizsgálati eljárás igen eredményesnek bizonyult az izraeli bejelentések vizsgálatának felgyorsításában és az izraeli szabadalmi bejelentések elővizsgálatával kapcsolatos költségek csökkentésében. Módosított vizsgálatot bármikor, így elővizsgálati végzés kiadása után is lehet kérni.

Módosított vizsgálat kérelmezésekor az izraeli bejelentés igénypontjait összhangba kell hozni a megfelelő külföldi bejelentés igénypontjainak szövegével. Előfordulhat azonban, mégpedig gyógyhatású vegyületekre vonatkozó bejelentések esetén, hogy a külföldi igénypontok nem fogadhatók el Izraelben. Ez az eset elsősorban akkor fordul elő, ha az izraeli

bejelentés igénypontjait az USA-beli bejelentés szerint kell átszövegezni, és az utóbbi tartalmaz gyógyászati kezelésre vonatkozó igénypontot is, ami Izraelben nem elfogadható. Ilyenkor az igénypontokat az izraeli gyakorlat figyelembevételével kell módosítani.

Jemen

A sanai elsőfokú bíróság a *General Biscuit Inc. (Biscuit) v. Ministry of Industry and Trade* ügyben a Biscuit javára döntött. Az ügy előzménye, hogy a Biscuit „START & DEVICE” védjegy lajstromozása iránti kérelmet nyújtott be a 30. áruosztályban. A bejelentést a jemeni Ipari és Kereskedelmi Minisztérium a lajstromozott STAR védjegyhez való hasonlóság miatt elutasította.

A bíróság a hivatali határozat hatályon kívül helyezését a következőkkel indokolta.

A STAR védjegyet szóvédjegyként, míg a START védjegyet ábrás védjegyként, sajátos mintázattal használják. Az utóbbi védjegy egyes komponenseit nem lehet elkülönítetten értékelni és összehasonlítani az ütköző védjegy megfelelő részeivel ahhoz, hogy meg lehessen határozni az összetévesztés valószínűségét. A két védjegy hangzása és megjelenése nem vezet a vásárlóközönséget ahhoz a hiedelemhez, hogy mindkét termék ugyanabból a forrásból származik.

A STAR és a START szó eltérő jelentésű, és a jemeni átlagfogyasztóról feltételezhető, hogy ismeri a különbséget. A START & DEVICE védjegy kétszersültekre és süteményekre, míg a STAR védjegy teára, kávéra és cukorra vonatkozik. Az áruk tehát eltérők és egymással nem versengők. Nem valószínű, hogy a két védjegy kereskedelmi körülményei az átlagfogyasztó fejében zavarhoz vezetnének.

A fentiek alapján a bíróság elrendelte, hogy a minisztérium változtassa meg a START & DEVICE védjegy lajstromozásának elutasítására vonatkozó határozatát.

Kanada

A) A kanadai Szövetségi Bíróság (Federal Court) a *Janssen-Ortho Inc. (Janssen) v. Apotex Inc. (Apotex)*-ügyben 2008. december 15-én hozott döntésével elutasította az amerikaihoz hasonló őszinteségi kötelezettség (duty of candour) bevezetését a kanadai szabadalmi joggyakorlatba.

Az ügyben a Janssen azt kérte a bíróságtól, hogy tiltsa meg az egészségügyi miniszternek, hogy engedélyt adjon az Apotex számára az 1 304 080 sz. kanadai szabadalom oltalmi idejének lejárta előtt a levofloxin generikus változatának a forgalombahozatalára.

Az Apotex több szempontból támadta a szabadalmas magaviseletét a kanadai Szellemi-tulajdon-védelmi Hivatal előtt lefolytatott engedélyezési eljárásban. Ezek a támadások egy olyan végzéssel kapcsolatosak, amelyben az elővizsgáló azt kívánta a bejelentőtől, hogy szolgáltatson adatokat a megfelelő amerikai és európai szabadalmi bejelentések ellen felhozott

anterioritásokról és az USA-ban benyújtott megfelelő bejelentéssel kapcsolatban lefolytatott interferenciaeljárás részleteiről.

A Janssen a végzésben foglalt nyolc követelmény közül hétre válaszolt, ideértve a technika állására vonatkozó adatszolgáltatást is, bár az anterioritásokból csupán idézett, de nem nyújtotta be azok másolatát, és nem hivatkozott olyan anterioritásra, amelyet az USA-beli bejelentés ellen megneveztek, de amely Kanadában nem volt felhozható. Jelentősebb mulasztás volt, hogy a bejelentő ügyvivőjének elkerülte a figyelmét az interferenciaeljárásra vonatkozó közzési kötelezettség, és a végzésre adott válasz nem tért ki erre a pontra, bár az amerikai bejelentés ellen interferenciaeljárás indult. Ezután a szabadalmi ügyvivő felfedezte ezt a mulasztását, és a kanadai bejelentés engedélyezése előtt távbeszélőn tájékoztatta az elővizsgálót az interferenciaeljárásról. Az Apotex azt állította, hogy a bejelentő nyilatkozatának hiányosságai a kanadai szabadalmi törvény 40(1)(a) és (c) pontja alapján a szabadalmat érvénytelenné teszik. Az Apotex azzal is érvelt, hogy a szabadalom azért is érvénytelen volt, mert a bejelentő megszegte az őszinteségi követelményt.

A bíróság az alábbi okok alapján mind a három támadást elutasította.

A 40(1)(a) szabály nem írja elő, hogy a bejelentőnek be kell nyújtania másolatokat a technika állásáról, ezért az idézetek elegendők.

A 40(1)(c) szabály, amely előírja az interferenciaeljárásra vonatkozó tájékoztatást, már nagyobb kockázatot jelent. A szabadalmi törvény jelenleg azt mondja ki, hogy a hivatali végzésben foglalt bármelyik követelmény megválaszolásának az elmulasztása a bejelentés vélt ejtését (*deemed abandonment*) eredményezi, tekintet nélkül arra, hogy a mulasztás jóhiszemű volt-e. Az 1989 előtti törvény és annak végrehajtási utasítása azonban eltérő rendelkezéseket tartalmaz, és csupán azt írja elő, hogy a bejelentő válasza „jóhiszemű kísérlet (*bona fide attempt*)” legyen a bejelentés engedélyezésének elősegítésére. A bíróság azon a véleményen volt, hogy ennek alapján a bejelentés ejtésének megakadályozására nem kellett a végzésben foglalt valamennyi kívánságot megválaszolni. Ehelyett jóhiszemű választ kellett adni a hivatali végzés egészére. Ezért a bíróság véleménye szerint a bejelentő válasza kellő mértékben jóhiszemű volt, amit a szabadalmi ügyvivő utólagos telefonja is bizonyít, amikor értesítette az elővizsgálót az interferenciaeljárásról, felismerve, hogy nyilatkozata hiányos volt.

Nagyobb mértékű figyelmet érdemelt az Apotexnek az az állítása, hogy ugyanezek a hiányosságok a szabadalmat érvénytelenné tették, mert a bejelentő nem tett eleget az őszinteségi kötelezettségnek. A bíróság azonban azon a véleményen volt, hogy ilyen kötelezettség Kanadában nem létezik.

B) A kanadai Védjegyhivatal Felszólalási Tanácsa 2009. február 6-án közleményt tett közzé a felszólalási eljárás új szabályairól, amelyek 2009. március 31-én léptek hatályba.

Az új védjeggyakorlat által bevezetett legfontosabb változás a felszólalási eljárás kapcsán alkalmazandó „lehűlési időszak” (*cooling-off period*), amelynek célja, hogy a feleket meg egyezésre bírja. Egy felszólaló a másik fél beleegyezésével kilenc hónapig terjedő határidő-hosszabbítást kérhet felszólalásának vagy bizonyítékainak benyújtása előtt. A védjeggyeje-

lentő is kérhet a felszólaló hozzájárulásával legfeljebb kilenc hónap határidő-hosszabbítást ellennyilatkozatának vagy bizonyítékainak benyújtása előtt. A végeredmény a legfeljebb 18 hónapig tartó lehetséges lehülési időszak.

Ha a felek ezen időszak alatt nem tudnak megegyezni, szorosabb és nem hosszabbítható időhatárokkal kell számolniuk.

Katar

A katari kormány 2008. december 31-én publikálta a hivatalos közlönyben a TRIPS-megállapodást, amely ugyanezen a napon lépett hatályba. Ennek háttere, hogy Katar 1996. január 13. óta tagja a Kereskedelmi Világszervezetnek (World Trade Organization, WTO), de a TRIPS-megállapodás nem lépett hatályba, mert nem publikálták a hivatalos közlönyben.

Itt megjegyezzük, hogy Katarnak a WTO-hoz való csatlakozása után számos szellemi-tulajdon-védelmi törvény módosított formában lépett hatályba, hogy eleget tegyenek a TRIPS-megállapodásban foglalt kötelezettségeknek.

Kína

A) 2006 augusztusában a kifeszültségű elektromos készülékek legnagyobb kínai gyártója, a *Chint Group Co.* (Chint) a Wenzhou-i Városi Közbenső Népbíróság előtt bitorlási pert indított a *Schneider Electric Low-Voltage Co. Ltd.* (Schneider), valamint a *Ningbo Star Electrical Appliances and Equipment Co. Ltd.* (Ningbo) ellen (ez utóbbi a Schneider-termékek meghatalmazott kínai elosztója).

A Chint használatiminta-szabadalommal rendelkezik egy miniatűr áramkör-megszakítóra, és azt állította, hogy a Schneider öt áramkörmegszakító-modellt gyárt és árusít, amelyek szabadalmazott miniatűr áramkör-megszakítójának oltalmi körébe esnek. A Chint 1997 novemberében nyújtott be használatiminta-bejelentést, és 1999 márciusában kapott használatiminta-oltalmat. A Schneider 2004 augusztusa és 2006 júliusa között öt bitorló modellt gyártott, és összesen 128 millió dollárért adta el az áramkör-megszakítókat, amiből 48,6 millió dollár haszna származott. A Chint azt kérte a bíróságtól, hogy a Schneider

- azonnal szüntesse meg az öt bitorló modell gyártását,
- szolgáltassa ki a bíróságnak a bitorló áramkör-megszakítókra vonatkozó árukészletét, és
- fizessen 48,6 millió USD-nak megfelelő kártérítést.

A Chint keresetének benyújtása után a Schneider külön eljárásban kérte a Szabadalom-felülvizsgálati Tanácstól a Chint szabadalmának érvénytelenítését, arra hivatkozva, hogy a miniatűr áramkör-megszakító a kínai szabadalom megadása előtt mind Kínában, mind külföldön már nyilvánosan ismertté vált. A Schneider azt állította, hogy Európában 1990 óta használja termékeiben a miniatűr áramkör-megszakítót, amelyet Franciaországban

1996 decemberében, míg Kínában 1999-ben szabadalmaztatott. A tanács azonban 2007 áprilisában elutasította a Schneider érveit, és megerősítette a Chint használatiminta-szabadalmának az érvényességét, amivel utat adott a per bíróság előtti folytatásának.

A Schneider 2007 júniusában a pekingi 1. sz. Közbenső Népbíróság előtt indított pert a tanács döntésének hatályon kívül helyezésére. Az ügy folyamatban van.

A Wenzhou-i bíróság 2007 szeptemberében elrendelte, hogy a Schneider és a Ningbo szüntesse meg a Chint használatiminta-szabadalmába ütköző öt áramkör-megszakító árusítását, és fizessenek 334,8 millió Rmb-t (kb. 48,6 millió USD) a Chint gazdasági veszteségeinek ellentételezésére.

A Schneider azért nem hivatkozhatott korábbi gyakorlatbavételre, mert korábbi szabadalma nem foglalta magában a Chint miniatűr áramkör-megszakítójának az összes műszaki jellemzőjét.

A kártérítés megállapításánál a bíróság a Schneider 2004 és 2006 között szerzett törvénytelen hasznából indult ki. Szabadalombitorlási ügyekben a kártérítést Kínában a felperes vesztesége vagy az alperes haszna alapján állapítják meg. Ebben az esetben a Schneider profitját vették alapul annak a kárnak a meghatározásánál, amelyet a Chint számára kártérítéseként kell megfizetnie a szabadalombitorlás következményeként keletkezett gazdasági veszteségért. Minthogy a Schneider haszna a bitorló termékek eladásából 48,6 millió dollár volt, a bíróság azonos összeget ítelt meg a Chint kártérítéseként.

A Schneider a Zejiangi Felső Népbíróságnál megfellebbezte a döntést. Az ügy függőben van.

B) Közismert, hogy az 1744-ben Londonban alapított *Sotheby's* cég régiségek, festmények és egyéb művészeti tárgyak árverésen való értékesítésével foglalkozik. Kínában tulajdonosa a több áruosztályban lajstromozott *SOTHEBY'S* védjegynek, valamint a kínai írásmódú *SU FU BI* védjegynek, amelyet kínaiul „sotheby”-ként ejtenek ki.

Egy 2003 decemberében alapított kínai árverező cég Sichuan *Sotheby's*-nak vagy Sichuan *Su Fu Bi*-nek nevezte magát, és kínai írásmóddal lajstromoztatta a *SU FU BI* védjegyet a 35. áruosztályban aukciós szolgáltatásokra.

A *Sotheby's* védjegybitorlás miatt pert indított a Sichuan *Sotheby's* ellen a pekingi 2-es számú Közbenső Népbíróságnál. Az utóbbi ideiglenes intézkedést rendelt el a *Sotheby's* javára, és megtiltotta, hogy az alperes árveréseken használja a bitorló védjegyeket.

Ezután a Sichuan *Sotheby's* a pekingi Felső Népbíróságnál fellebbezett, amely azonban az alsófokú bírósággal azonos döntést hozott.

C) A sanghaji 2. sz. Közbenső Népbíróság bitorlás miatt 1,25 millió Rmb (182 000 USD) kártérítés megfizetésére kötelezte a *Diageo* kínai céget, mert az a *Johnnie Walker Black Label* whisky csomagolásához és palackjához hasonló kiszerelésben hozott forgalomba whiskyt.

A *Diageo* azzal érvelt, hogy a sanghaji *Blueblood Wine Co. Ltd.* hasonló palackban és címkével forgalmazza *Polonius* whiskyjét. Ez az érvelés azonban nem volt elegendő a bíróság meggyőzéséhez.

Ez a döntés egyike annak a döntéssorozatnak, amelynek keretében felső, középső és alsó szintű kínai bíróságok öt másik ügyben is nemzetközi cégek javára döntöttek kínai bitorlókkal szemben.

D) A *Cisco* a Futiani Körzeti Bíróság előtt 2008 márciusában bitorlási pert indított egy shenzheni cég ellen, azt állítva, hogy a kínai cég bitorolja ábrás CISCO SYSTEMS védjegyét. A Cisco szerint a shenzheni cég 2006 júliusától kezdve CISCO és CISCO SYSTEMS védjeggyel ellátott kapcsolókat hozott forgalomba, aminek révén a Cisco komoly károkat szenvedett. Ezért ideiglenes intézkedést és 500 000 Rmb (kb. 73 500 USD) kártérítést kért a bíróságtól, valamint nyilvános bocsánatkérést a felperestől.

A bíróság közvetítése alapján a Cisco hozzájárult, hogy megegyezzen a bitorló céggel, ha az nyilvánosan bocsánatot kér, és 200 000 Rmb (kb. 29 000 USD) kártérítést fizet.

E) Kínában a bíróságok 2008-ban 56 634 védjegybitorlási ügyet kezeltek, ami 12,55%-kal több az előző évinél. Ezen ügyek közül 45 492 volt hazai és 11 142 külföldi vonatkozású.

Az említett ügyekben a bíróságok összesen 467 millió Rmb (68,3 millió USD) büntetést róttak ki.

Marokkó

A) A *Ferrero S.p.A.* (Ferrero) a 30. áruosztályban 1965. június 14-én lajstromoztatta a KINDER védjegyet, és bitorlási pert indított a tuniszi *Les Grands Magazins Spécialisés* ellen, mert az 2000. március 3-án azonos osztályban lajstromoztatta a KINDERLAND védjegyet.

A fellebbezési bíróság megállapította, hogy az alperes által lajstromoztatott védjegy valóban sértette a Ferrero korábbi védjegyjogait, ezzel annak kárt okozott, és egyúttal a KINDER védjegy megkülönböztető jellegéből jogtalan előnyre tett szert. A KINDERLAND védjegy a KINDER védjegy tulajdonosával fennálló összefüggésre utalt, és így a vásárlóközönség megtévesztéséhez vezetett.

A fentiek alapján a bíróság elrendelte, hogy az alperes töröltesse a sértő védjegyet a védjegy-lajstromból, két helyi újságban a saját költségén publikáltassa a bírósági döntést, és viselje az összes bírósági költséget.

B) A *Six Continents Hotels, Inc.* (Six) cég, amely 1966 óta tulajdonosa a nemzetközileg lajstromozott HOLIDAY INN védjegynek, bitorlási pert indított a marokkói *Filali Dahani Mohamed Tajdine* (Filali) cég ellen, mert az utóbbi 2006. június 12-én lajstromoztatta Marokkóban a HOLIDAY INN EXPRESS védjegyet.

A bíróság megállapította, hogy a Filali utánozta a Six világszerte hírneves védjegyét, ezzel megsértette a Párizsi Unió Egylemény 6bis szakaszának rendelkezéseit, és így károsította a Six érdekeit. Ezért a bíróság elrendelte a Filali védjegyének a lajstromból való törlését, a kifogásolt védjegy további használatának megszüntetését és a bírósági költségek Filali általi viselését.

Mexikó

A mexikói szellemitulajdon-védelmi hatóságok új eljárást vezettek be az olyan védjegybejelentések megújítási eljárására, amelyek már tíz éve függőben vannak.

A mexikói törvény szerint egy lajstromozott védjegy a bejelentési naptól számítva tíz évig érvényes, és további tíz évre többször megújítható. Ha azonban egy védjegybejelentést tíz év után sem lajstromoztak, nem lehet megújítást kérni.

Ha a lajstromozási eljárás tíz évnél hosszabb ideig elhúzódik, a lajstromozó hatóság most lajstromozási bizonylatot és egyidejűleg végzést ad ki, amelyben a bejelentőt felszólítja, hogy hat hónapon belül nyújtson be megújítási kérelmet.

Mínthogy ezt a hat hónapot a mexikói iparjogvédelmi törvény nem támasztja alá, az eljárás az adminisztratív eljárások szövetségi törvényén alapszik, amely szabályozza az iparjogvédelmi törvényben nem szereplő adminisztratív eljárásokat. E törvény 32. szakasza megállapítja, hogy ha az iparjogvédelmi törvény nem szabályoz egy határidőt, az nem haladhatja meg a tíz napot, és bár egyes esetekben ez a határidő nem elegendő a megújítási kérelem benyújtásához, figyelembe kell venni, hogy a megújítási kérelemnek meglegyen a szükséges jogi alátámasztása.

Németország

A) A minisztertanács által elfogadott törvénytervezet szerint a német szabadalmi törvény szolgálati találmányokra vonatkozó 3. szakaszát úgy kívánják módosítani, hogy a szolgálati találmány akkor is a munkáltató tulajdonába megy át, ha nem nyilatkozik az alkalmazott közlésétől számított 40 napon belül, amit a korábbi törvény előírt. Ez annyit jelent, hogy a találmány közlésétől számított négy hónap elteltével a szolgálati találmányra vonatkozó minden jog önműködően átszáll a munkáltatóra, aki azonban köteles egyrészt ellenszolgáltatást fizetni az alkalmazottnak, másrészt a találmány alapján szabadalmi bejelentést benyújtani, és a szabadalom megadását követő három hónapon belül meg kell állapodnia az alkalmazott díjazásáról.

Ha a munkáltató nem kíván szabadalmi bejelentést benyújtani, az alkalmazottal kölcsönös megállapodást kell kötnie arról, hogy milyen díjazást fizet számára.

Az új törvény már nem tesz különbséget szolgálati találmányra vonatkozó korlátlan és korlátozott igény között, és egyszerűsíti a munkaadó helyzetét, mert egyértelműen biztosítja a szolgálati találmányra vonatkozó jogát akkor is, ha elmulasztja négy hónapon belül közölni az alkalmazottal, hogy igényt tart-e a szolgálati találmányra.

B) A német Szabadalmi Bíróság úgy döntött, hogy a BIO BÄR védjegy deszkriptív a biológiai úton gyártott gumimackó-cukorkákra vonatkozóan, és ezért nem rendelkezik megkülönböztető jelleggel.

Az ilyen védjegyek nem elégítik ki a védjegynek azt az elsődleges követelményét, hogy jelezzék a védjegy származását, és a vásárlóközönség számára a védjegy csupán a termék leírását jelenti. Ezért nem tekinthetők lajstromozhatónak, még akkor sem, ha egyébként jól ismertek, de nem tettek szert másodlagos megkülönböztető jellegre. Az utóbbira egy védjegytulajdonos akkor hivatkozhat, ha bizonyítani tudja a hosszan tartó használatot.

Omán

A) Omán 2009. március 4-én tagja lett az ipari minták nemzetközi letétbehelyezésére vonatkozó Hágai Megállapodásnak.

B) Ománban 2008. május 12-én a védjegy törvényt módosító rendelkezés lépett hatályba, amelynek alapján a felszólalás határidejét két hónapról 90 napra változtatták. Ugyanakkor a védjegymegújítás határidejét a lejárati napja előtti egy évről hat hónapra csökkentették.

Oroszország

A) Oroszországban 2009. március 31-én lépett hatályba a szabadalmi ügyvivőkre vonatkozó törvény, amelynek alapján a szabadalmi ügyvivői képzés a szabadalmi ügyvivői lajstromba való bejegyzés útján érvényesíthető.

Az ügyvivői képzés elnyerésének feltétele az állandó lakhely Oroszországban, az egyetemi végzettség és legalább négy év szakmai gyakorlat.

A szabadalmi ügyvivők önállóan vagy szerződéses alkalmazásban dolgozhatnak.

Az állami szolgálatban álló szakemberek nem lajstromozhatók szabadalmi ügyvivőként.

B) Az arhangelszki városi ügyész az állam nevében bitorlásért pert indított egy kereskedő ellen. Az ilyen perekben a bíróság a bitorlót fizetésre szokta kötelezni, és a bitorló áruk elkobzására szokta ítélni. A jelen esetben azonban a bíróság elutasította az ügyész keresetét, és a bitorlót csupán megfeddte.

Az ügyész a másodfokú bíróságnál nyújtott be fellebbezést, de ez is helybenhagyta az elsőfokú bíróság döntését.

Végül az ügyész a Felsőbírósághoz nyújtott be fellebbezést, amely megállapította, hogy a vállalkozó ADIDAS védjegyű termékeket árusított a védjegytulajdonos engedélye nélkül. A rendőrség rajtaütéssel, tanúk jelenlétében lefoglalta a bitorló árukat: két pár zoknit. Ezért a Felsőbíróság is helybenhagyta az alsófokú bíróságok döntését, mert az ügy jelentősége nem indokolt büntetést, és a bitorló megbánta tettét.

Peru

Peru kormánya 2009. március 6-án letétbe helyezte a Szabadalmi Együtműködési Szerződéshez való csatlakozás okmányát. Ennek megfelelően a PCT Chilében 2009. június 6-án lépett hatályba.

Sao Tome és Principe

Sao Tome és Principe 2008. december 8-án tagja lett az ipari minták nemzetközi letétbe helyezésére vonatkozó Hágai Megállapodásnak, valamint a védjegyek nemzetközi lajstromozására vonatkozó Madridi Megállapodáshoz kapcsolódó Jegyzőkönyvnek.

Svájc

Mostanáig a hamisított áruk bevitele Svájcba, illetve onnan való kivitelük csak akkor volt tiltott, ha ezek az áruk kereskedelmi célt szolgáltak. Így engedélyezett volt a hamisított áruk importja magáncélra, és az ilyen árukat a hatóságok nem foglalhatták le. A Thaiföldön a szabadság alatt vásárolt és Svájcba bevitt hamis Rolex óra lefoglalása tehát nem volt megengedett, ha nem lehetett feltételezni, hogy a vásárló az órát újból el akarta adni.

2008. július 1-jén Svájcban módosított védjegy törvény lépett hatályba, amely megváltoztatta ezt a helyzetet. Az új törvény 13(2) szakasza szerint egy védjegy tulajdonos jogosult meggátolni, hogy jogosulatlan harmadik felek importáljanak vagy exportáljanak hamisított árukat. Ennek következtében a szabadság alatt vásárolt áruk és pólók a repülőtéren a vámcsomagok célpontjai lehetnek. Az új törvény említett szakasza a hamisított áruk átmenő forgalmát is tiltja.

A fenti rendelkezésnek azonban vannak korlátozásai. Először ilyen korlátozás az, hogy bár a védjegy tulajdonos jogi lépéseket tehet hamisított áruk magáncélra való bevitelével vagy kivitelével kapcsolatban, az új törvény 65(a) szakasza szerint az ilyen cselekedet nem vonható a büntető törvény hatálya alá (ellentétben azzal az esettel, amikor az ilyen cselekedetek kereskedelmi célból történnek). A cél a hamisított áruk svájci piacra való bevitelének meggátolása, de annak elkerülése, hogy azok, akik nem tudatosan szereztek törvénytelen termékeket, büntető eljárás alá legyenek vonhatók. Másodszor, ha valaki egy hamisított árut magáncélra állít elő, a védjegy tulajdonos nem léphet fel ellene. Végül, bár a hamisított áruk magáncélra való bevitele vagy kivitele többé nem megengedett, továbbra is megengedett Svájcban hamisított áruk magáncélra való birtoklása.

A törvény módosítása növeli azt a segítséget is, amelyet a védjegy tulajdonosok a vámhatóságoktól kérhetnek hamisított áruk importjával vagy exportjával kapcsolatban. A vámhatóságok továbbra is jogosultak megtartani a gyanús árukat. Az új törvény 72(a) szakasza alapján a védjegy tulajdonos most nem csak arra jogosult, hogy megtekintse a vámható-

ságok területén a bitorlással gyanúsított árukat, hanem azt is kérheti a vámhatóságoktól, hogy küldjenek számára mintákat az ilyen árukból. A 72(b)(3) szakasz alapján azonban a vámhatóságok a mintaadásra vonatkozó kérést visszautasíthatják, ha az áruk tulajdonosától erre vonatkozó megalapozott kérést kapnak.

Szingapúr

Szingapúr 2007. szeptember 28-án csatlakozott a TRIPS-megállapodás legújabb módosításaihoz, és ennek megfelelően 2008. december 1-jén módosította szabadalmi törvényét annak érdekében, hogy a szingapúri kormány számára lehetővé tegye gyógyászati termékek bevitelét nemzeti szükséghelyzet vagy egyéb, rendkívüli sürgősséget igénylő körülmények esetén.

A TRIPS-megállapodásban meghatározott „alkalmas importáló tagként” a szingapúri kormánynak bizonyítania kell, hogy a gyógyszergyártó szektorban nincs elegendő gyártókapacitás a kérdéses gyógyászati termékek előállítására, és értesítenie kell a TRIPS Tanácsot importálási szándékáról. „Alkalmas importáló tagként” a szingapúri kormánynak többek között biztosítania kell, hogy az importált gyógyászati terméket nem fogják exportálni, és a szabadalmazott találmány használatáért a szabadalmast díjazni fogják, ha az még nem kapott díjazást az exportáló országban.

Ha a gyógyászati termék Szingapúrban van szabadalmaztatva, a kormánynak köteleznie kell magát arra, hogy szándékában áll kényszerengedélyt adni.

A TRIPS-megállapodás említett módosításainak a célja, hogy lehetővé tegyék elegendő gyógyászati termék hozzáférését a kevésbé fejlett vagy fejlődő országokban.

Tajvan

A) A Tajvani Szellemitulajdon-védelmi Hivatal 2005. május 24-én újdonsághiány miatt érvénytelenítette a „Szerkezet tárcsafék hőeloszlásának módosítására” című, 189 587 sz. használatiminta-szabadalmat. A hivatal a vitatott szabadalom érvénytelenítésére irányuló kérelemnek újdonsághiányra hivatkozva adott helyt, amit a kérelmező az RX-4 tárcsafékek öntőmintáinak eladási számláira és ugyanezen tárcsafékek olyan képeire alapozott, amelyek korábbi időpontból származtak, mint a vitatott szabadalom bejelentésének 2001. január 18-i napja. A bíróság szerint az említett számlák az eladott termék nevét „az RX-4 tárcsafék öntőmintáiként” határozták meg a vonatkozó technológia bármilyen megadása nélkül; ezek a számlák a vitatott szabadalom alapján indított bitorlási per alperesétől, a *Fang Zhong Co. Ltd.*-től (Fang) származtak.

A szabadalmas a hivatal döntése ellen a Gazdasági Minisztérium Fellebbezési Bizottságánál fellebbezést nyújtott be, amelyet azonban ez a szerv is elutasított. Ezután a szabadalmas adminisztrációs pert indított a Tajpeji Felső Adminisztrációs Bíróságnál.

Az érvénytelenítés kérelmezője a Honest Success Iron Co. Ltd. (Honest) által a Fang számára adott szállítóleveleket is benyújtott annak igazolására, hogy a vitatott szabadalmat az RX-4 tárcsafékek öntőmintáinak gyártásával és eladásával már a szabadalmi bejelentés benyújtása előtt is használták. A bíróság megállapította, hogy a szállítóleveleket a Honest azt követően adta ki, hogy a hivatal döntött a vitatott szabadalom érvénytelenítéséről. A tárcsafékek öntőmintáinak gyártása és eladása másmilyen tényeken alapult, ezért a szállítóleveleket az ügyben a bíróság nem vette figyelembe, azonban azt is kifejtette, hogy még ha a szállítólevelek elfogadható bizonyítékok lennének is, a Honest igazgatójának a tanúvallomása szerint valószínűleg csak a Honesttel üzleti kapcsolatban álló cégek láthatták a vitatott szabadalom szerinti terméket a Honest telephelyén a szabadalom benyújtási napja előtt. Így csupán korlátozott körű személyeknek volt lehetőségük a vitatott szabadalom szerinti termék megtekintésére, és nem lehetett konkrétan megállapítani, hogy az érvénytelenítési kérelem kielégítette-e a 2001. évi szabadalmi törvény 98-1(1) szakaszában előírt, „a szabadalom kérelmezése előtt publikálták vagy vették gyakorlatba” követelményt.

A bíróság a fentiek alapján megállapította, hogy a benyújtott bizonyítékok nem voltak elegendőek annak bizonyítására, hogy a vitatott szabadalmat a bejelentés napja előtt nyilvánosan gyakorlatba vették. Ezért elrendelte a hivatal és a bizottság érvénytelenítő döntéseinek a hatályon kívül helyezését.

B) A jelenleg hatályos tajvani védjegy törvény 23(1) szakasza egyértelműen meghatározza azokat a körülményeket, amelyek egy jól ismert védjegy megkülönböztetőképességének és hírnevének hígításához vezetnek. Ennek figyelembevételével a védjegyoltalmat szerezni kívánóknak bizonyítani kell tudniuk, hogy védjegyük jól ismert a vásárlóközönség többségében és nem csak a vonatkozó kereskedelmi/üzleti körökben.

Egy most tárgyalt esetben mind a bejelentő, mind a felszólaló a „freya” szó lajstromozása iránt nyújtott be kérelmet, de az egyik a 24. áruosztályban textilárukra, a másik a 3. áruosztályban kozmetikumokra. Bár a felszólaló elegendő bizonyítékkal támasztotta alá védjegyének közismertségét a célzott fogyasztók körében, nem tudta bizonyítani, hogy védjegyét a nagyközönség is jól ismeri. Ennek alapján a hivatal a felszólalást elutasította.

Új-Zéland

Az új-zélandi Szellemtulajdon-védelmi Hivatal több vonatkozásban módosította a szabadalmi törvény végrehajtási utasítását.

Az első lényeges módosítás, hogy a hivatal röviddel a nemzeti szakasz megindítása után felszólítja a bejelentőt, hogy nyújtson be angol fordítást a nemzetközi bejelentésről. Korábban a hivatal nem adott ki ilyen felszólítást.

Az új gyakorlat szerint a legkorábbi elsőbbségtől számított 31 hónaptól számított három hónapon belül hiteles angol fordítást kell benyújtani minden olyan nem angol nyelvű iratról, amely egy PCT-bejelentés részét képezi az új-zélandi nemzeti szakasz megindításakor.

A három hónapos határidő két hónappal meghosszabbítható. Ha a bejelentő nem nyújt be hosszabbítási kérelmet, vagy nem tart be egy végső határidőt, a bejelentés végleg megszűnik.

Egy további változás, amelyet azonban gyakorlati okok miatt még nem vezettek be, az a javaslat, hogy a hivatalnak rendelkeznie kell a külföldi szabadalmi dokumentumok jelentős gyűjteményével. Ennek azért van jelentősége, mert Új-Zélandon jelenleg csak helyi újdonságot kívánnak meg. Ezért felszólalási vagy megvonási eljárásokban döntő jelentőségű, hogy a hivatal bizonyítani tudja egy bizonyos publikáció új-zélandi nyilvános hozzáférhetőségének időpontját. A hivatalnak egyúttal fel kell készülnie arra, hogy a kidolgozás alatt álló új szabadalmi törvény már abszolút újdonságot fog megkövetelni.

Venezuela

Venezuela Szabadalmi és Védjegyhivatala közleményt tett közzé arról, hogy az Andok Egyezménytől 2006. április 22-én történt visszavonulását követően az 1955. évi iparjogvédelmi törvény 2008. szeptember 17-én ismét hatályba lépett.

Ennek következtében a szabadalmak oltalmi ideje húsz évről tíz évre csökkent. A gyógyszer tárgyú találmányok nem szabadalmazhatók. Használati mintákra nem lehet oltalmat kapni. Az évdíjak fizetésénél megszűnt a türelmi idő.

A Párizsi Uniós Egyezmény és a TRIPS-megállapodás nem érvényesíthető, és ezért nem ismerik el a külföldi elsőbbségeket, sem pedig az Uniós Egyezmény szerinti híres védjegyeket. Ugyanakkor a védjegyek oltalmi idejét tíz évről 15 évre hosszabbították meg.